

Nr 82.

Ankom till riksdagens kansli den 11 maj 1934 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående förbud mot användandet av vissa metoder vid fiske.

(2:a avd.)

Uti en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 482, av herr *Magnusson* i Skövde har hemställts, att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förbud mot användandet för fiske av redskap av metalltrådsnät och att fiske på isen med s. k. angeldon och fiskesaxar eller ståndkrok förbjudes.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd härför, hänvisas till motionen.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat yttrande av *lantbruksstyrelsen*, som därvid anfört följande.

»Vad först angår det föreslagna förbudet mot användandet av redskap av metalltrådsnät vill *lantbruksstyrelsen* framhålla, att i de flesta läns fiskestadgar finnas bestämmelser angående såväl storleken av ifrågavarande redskap som maskstorleken. I vissa län tillåtes därvid endast användandet av mycket små dylika redskap avsedda för fångst av agnfisk. Ehuru det ej kan bestridas att den fångade fisken lätt skadas i metalltrådsredskap, bör dock samtidigt framhållas, att s. k. metalltrådsmjärdar eller katsor äro relativt billiga redskap, som i grunda, sommartid varma sjöar på grund av garnredskaps rötbarhet äro betydligt hållbarare än dessa. Då dylika mjärdar samtidigt äro goda redskap för fångst av s. k. ogräsfisk, torde ett allmänt förbud mot deras användande ej vara lämpligt.

Rörande angelfiske vill *lantbruksstyrelsen* framhålla, att detsamma — i motsats till vad motionären synes anse — mångenstädes även utövas av rena yrkesfiskare. Ej heller torde vid angelfiske för fångst av gäddor, enligt vad *lantbruksstyrelsen* har sig bekant, antalet honor vara särskilt övervägande i fångsterna. Den av motionären uttryckta farhågan att angelfisket genom bortfångande av särskilt hongäddor skulle verka förödande på gäddstammen synes sålunda sakna grund. Någon anledning att införa allmänt förbud mot angelfiske torde därför ej förefinnas. Detta gäller även fiske med ståndkrok, som visserligen ej omnämnas i motionens motivering, men väl i dess hemställan.

Vad slutligen angår fisksaxarna vill *lantbruksstyrelsen* framhålla, att sådana saxar, som försetts med flera krokar och fasthålla fisken i huvudet (överkäken), ofta visat sig olämpliga, enär därmed huvudsakligen fångas mindre gäddor, medan större exemplar lätt slita sig och därvid bli svårt sargade. Även de mindre gäddorna tillfogas ofta av saxarna sårnader, som göra dem mindre lämpliga till försäljning. I flera läns fiskestadgar har också intagits förbud mot användning av fisksaxar. Ett allmänt

förbud mot användning av dylik redskap synes särskilt vara motiverat, om det av lantbruksstyrelsen tidigare framställda och nu senast av 1933 års fiskeritutredning åter upptagna förslaget om visst minimimått å gädda kommer att vinna Kungl. Maj:ts bifall.

Å andra sidan finnas s. k. automatiska patentkrokar, vilka även gillras upp såsom en sax men som endast med en grövre hake gripa omkring underkäksbenet på gäddan och därför kvarhålla även större gäddor utan att sarga dem. Ett dylikt redskap torde i och för sig ej vara av beskaffenhet att böra förbjudas. Det synes lantbruksstyrelsen åtminstone tillsvidare böra anstå med införande av allmänt förbud mot användning av fisksaxar.»

Med hänsyn till vad lantbruksstyrelsen i sitt yttrande anfört anser sig utskottet icke böra biträda motionen.

Utskottet.

Utskottet hemställer sålunda,

att motionen II: 482 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 maj 1934.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 80.
